

Eistir Shéamaís

Is í an obair a theastaíonn in eipéal James a deir go bhfuil creideamh aige (creideamh) an obair a chríochnaíonn buanseasmhacht (Jas 1: 4), is é sin, is é sin le fanacht i gcreideamh sa dlí foirfe, dlí na saoirse (Jas 1: 25).

Eistir Shéamaís

Réamhrá

Is é Séamas Díreach, duine de dheartháireacha Íosa b'fhéidir (Mata 13:55; Marcas 6: 3), údar na hirise seo.

Níor tiontaíodh an Deartháir Séamas ach tar éis aiséirí Chríost (Eoin 7: 3-5; Ac 1:14; 1 Cor 15: 7; Gal 1:19), agus é ar cheann de cheannairí na heaglaise in Iarúsailéim, agus ceaptar é mar cheann de piléir na heaglaise (Gal. 2: 9).

Tá dáta thart ar 45 AD ar eipéal James. C., i bhfad roimh an gcéad chomhairle in Iarúsailéim, a tharla timpeall 50 d. C., a dhéanann an eiplín den Tiomna Nua is sine. De réir an staraí Flávio Josefo, maraíodh Tiago timpeall na bliana 62 d. Ç.

Is Giúdaigh scaipthe iad seolaithe na heaglaise a tiontaíodh go dtí an Chríostaíocht (Ias 1: 1), agus dá bhrí sin tá an fonn agus an teanga uafásach atá sainiúil do na Giúdaigh.

Nuair a scríobh sé an eiplín seo, rinne Séamas iarracht cur i gcoinne theagasc na nGiúdach creideamh a bheith aige san aon Dia amháin, le teagasc an tsoiscéil, is é sin creideamh a bheith aige in Íosa Críost, toisc nach bhfuil sé úsáideach a rá go gcreideann sé i nDia, ach nach ngéilleann sé d'ordú Dé.

Dia, is é sin le creidiúint i gCríost. Cuireann cur chuige Shéamais i gcuimhne dúinn an méid a mhúin Íosa: “NÁ lig do chroí buartha; creideann tú i nDia, creideann tú ionamsa freisin ”(Eoin 14: 1), ag taispeáint ábharthacht an ábhair a ndírítear air i dtéarmaí an spriocghrúpa: Giúdaigh a tiontaíodh go dtí an Chríostaíocht.

Mar sin féin, scaipeadh míthuiscint faoi eipéal Shéamais ar fud na Baiste, gur chosain sé an slánú trí oibreacha, ag cur i gcoinne an aspal do na Gintlithe, a chosain slánú le creideamh.

Mar gheall ar an míthuiscint ar chur chuige James, ba bhreá le Martin Luther an eipéal seo, agus “epistle tuí” mar ainm air. Níor éirigh leis a fheiceáil nach bhfuil teagasc Shéamais difriúil leis an teagasc a mhúin an t-aspal Pól.

Achoimre ar Eistir Shéamais

Tosaíonn epistéal Shéamais le díograis chun buanseasmhacht sa chreideamh, ós rud é le buanseasmhacht cuirtear obair an chreidimh i gcrích (Jas 1: 3-4). Is beannaithe an té a mhaireann trialacha gan fadú, ós rud é go bhfaighidh sé coróin na beatha ó Dhia, a thabharfar dóibh siúd a ghéilleann dó (grá) dó (Ias 1:12).

Úsáideann Séamas an téarma ‘creideamh’ sa chiall ‘creidiúint’, ‘creidiúint’, ‘muinín’, murab ionann agus an t-aspal Pól, a úsáideann an téarma sa chiall ‘creidiúint’ agus sa chiall ‘fírinne’, agus úsáidtear an bhrí dheiridh sin i bhfad níos mó ná sin.

Ansin, cuireann Séamas croílár an tsoiscéil i láthair, is é sin an bhreith nua trí fhocal na fírinne (Jas 1:18). Tar éis a dhearbhuí gur gá focal an tsoiscéil a fháil mar sheirbhíseach obedient, arb é cumhacht Dé é chun an tslánaithe (Séamas 2:

21), déanann Séamas a idirghabhálaithe a shaothrú chun an rud a chinntear sa soiscéal a chomhlíonadh, gan dearmad a dhéanamh ar an fhoirceadal Chríost (Séamas 2: 21).

Meabhraíonn Séamas go bhfuil duine ar bith a thugann aird ar fhírinne an tsoiscéil agus a leanann air, gan a bheith ina éisteoir dearmadta, ag déanamh na hoibre a bhunaigh Dia: ag creidiúint i gCríost (Séamas 2:25).

I bhfianaise na hoibre a theastaíonn ó Dhia, taispeánann Séamas go bhfuil sé reiligiúnach gan srian a chur ar an rud a thagann ón gcroí, é féin a mhealladh, agus cruthaítear go bhfuil reiligiún an duine sin in easnamh (Séamas 2: 26-27).

Arís glaonn Séamas ar a dheartháireacha idirghabhálaithe, agus ansin iarrann sé orthu gan meas a thaispeáint do dhaoine, ó cheap siad a bheith ina gcreidmheach i gCríost (Ias 2: 1). Má deir duine éigin go gcreideann sé sa Tiarna Íosa, caithfidh sé dul ar aghaidh de réir an chreidimh sin: gan meas a bheith aige ar dhaoine mar gheall ar bhunús, teanga, treibh, náisiún, srl. (Jas 2:12)

Athraíonn cur chuige Tiago arís trí chur chuige tromchúiseach: – ‘Mo dheartháireacha’, fiafraí díobh an bhfuil sé tairbheach a rá go bhfuil creideamh acu, mura bhfuil aon saothair acu. An féidir creideamh a dhéanamh gan saothair a shábháil?

Caithfear an téarma obair i gcomhthéacs a thuiscint de réir dearcadh an duine ársaíochta, ar toradh é ar chách géilleadh d’aitheantas. Maidir le fir ag an am, bhí obair mar thoradh ar ordú máistir agus ar chách géilleadh seirbhíseach.

Athraíonn an cur chuige ó dhaoine go slánú. Ar dtús; Ní féidir meas a bheith ag an té a bhfuil creideamh aige i gCríost. Dara: An té a deir go bhfuil creideamh aige gur Dia amháin é, mura ndéanann sé an obair a éilíonn Dia, ní shábhálfar é.

Ní bhaineann an cheist le duine a mhaíonn go bhfuil creideamh aige i gCríost, ach duine a mhaíonn go bhfuil creideamh aige,

áfach, is creideamh in aon Dia amháin é. An té a bhfuil creideamh aige i gCríost, sábhálfar é, óir is í seo an obair a éilíonn Dia. Ní féidir leat duine a shábháil a mhaíonn go bhfuil creideamh aige i nDia, ach nach gcreideann i gCríost, ós rud é nach é an té a dhéanann an obair.

Is í an obair a theastaíonn orthu siúd a deir go bhfuil creideamh (creideamh) acu an obair a chríochnaíonn buanseasmhacht (Jas 1: 4), is é sin, tá sé le fanacht ag creidiúint sa dlí foirfe, dlí na saoirse (Jas 1:25).

De réir mar a bhí a fhios ag tiontaithe Críostaí i measc Giúdaigh gurb é an obair a theastaíonn ó Dhia ná creidiúint i gCríost, trí mhaíomh nach leor a rá go bhfuil creideamh aige, bhí Séamas ag cur béime go bhfuil sé neamhdhíobhálach a chreidiúint i nDia agus gan a chreidiúint i gCríost.

Athraíonn an cur chuige i gcaibidil 3 arís nuair a deirtear: mo dheartháireacha (Jas 3: 1). Tá an treoír dírithe orthu siúd a bhí ag iarraidh a bheith ina máistrí, áfach, tá sé riachtanach a bheith 'foirfe' don chleachtadh aireachta seo. Le bheith 'foirfe' sa chomhthéacs ní stumble thar focal na fírinne (Jas 3: 2), agus mar sin beidh sé in ann an corp (na mic léinn) a threorú.

Tar éis samplaí de na rudaí is féidir leis an bhfocal a chur chun cinn, athraítear an cur chuige arís, chun aghaidh a thabhairt ar an dodhéanta dul ar aghaidh le teachtaireachtaí éagsúla ón duine céanna, ag codarsnacht le heolas Dé i gcoinne eagna agus traidisiún an duine (Jas 3:10 -12) .

Mar fhocal scoir, is é an treoír nár chóir do Chríostaithe a tiontaíodh as measc Giúdaigh labhairt go dona faoina chéile (Séamas 4:11), agus, de réir figiúr (saibhir), tagairt a dhéanamh do na Giúdaigh a mharaigh Críost.

Dúnfar an eipeál trí aghaidh a thabhairt ar an téama tosaigh: buanseasmhacht (Jas 5:11), ag spreagadh creidmhigh a bheith foighneach le fulaingt.

Na príomhthuiscintí a bhaineann le léirmhíniú

1. A thuiscint go mbaineann Tiago le saincheisteanna mar cheartas sóisialta, dáileadh ioncaim, caingne carthanúla, srl;
2. Breithniú a dhéanamh ar an droch-aisíocaíocht do na daoine 'saibhir' a charnaíonn earraí mar aisíocaíocht dóibh siúd a raibh saibhreas ábhartha acu ná a mhainneachtain gur figiúr é an téarma 'saibhir' a bhaineann le Giúdaigh;
3. Tuig go bhfuil litir Shéamais contrártha do theagasc an aspal Pól, a chuireann slánú trí chreideamh i gCríost Íosa. Déanta na fírinne, taispeánann Séamas nach é a chreidiúint i nDia an rud a éilíonn Dia chun an tslánaithe, ach go gcreideann sé gurb é Íosa Críost, obair an chreidimh;
4. A thuiscint go bhfuil gá le gníomhais mhaithe chun iad siúd a bhfuil fíor-chreideamh acu a fhíordheimhniú. An té a bhfuil creideamh aige i gCríost de réir na Scrioptúr, tá fíorchreideamh aige, óir is í seo an obair a éilíonn Dia;
5. Cuir mearbhall ar dhea-oibreacha leis na torthaí trína n-aithnítear an crann.